

UMINECA

Organ de propagandă religioasă și morală
 Organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Locul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminecă.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

In ajunul noului an școlar.

Noul an școlar azi mâine e aici. Unele eleve și elevi se pregătesc ca să ia iarăși jugul datoriilor care îi așteaptă în dosul porților școalelor, iar alții de abia așteaptă să-și îmbogățească iarăși tezaurul spiritual cu cunoștințe noi și frumoase.

Privim ceata lor, și ni se strânge inima. Ce va fi cu acești copii, ce influențe vor acționa asupra sufletelor lor, în care direcție va porni eul lor în acest an școlar? Inimile părintești cu îngrijorare așteaptă răspuns la aceste întrebări. Ca să se dirijeze copiii spre o direcție prielnică dezvoltării creștinești părinții să aibă grijă de următoarele:

Să ia seamă odrazlele lor să-și împlinească datoriile creștinești.

Să supraveghează cu mare grijă prietenii lor.

Să nu permită copilului să-și critice profesorii și să vorbească nerespectuos despre ei.

Să-l ajute pe copil la respectarea regulamentului școlar și să nu-i permită nici o mișcare care e în contradicție cu acest regulament.

Să influențeze voința copilului mai cu seamă prin exemplul lor.

Să nu desăueze școala prin părerea lor împărțită copilului, dar dacă copilul aude sau vede ceva la școală ce se ciocnește cu principiile moralei și a religiei noastre, părinții imediat să reacționeze, denunțând cazul la autoritățile școlare și să aibă grijă să creadă convingeri morale și creștine despre

acel lucru în sufletul copilului.

Dacă părinții vor urmări cu atenție viața școlară a copilului și vor proceda totdeauna înțelept, dacă prin viața lor îi arată exemplul strălucitor al vieții creștinești și dacă îl oferă Reginei neprihănite, Maicei Domnului, școala vă deveni treapta spre idealul creștinismului.

I. B.

Informații. Surzele cele mai oficiale, ne arată, că M. Sa Regele a aprobat decretul lege pentru înființarea episcopiei ortodoxe a Maramureșului.

Spania. Trupele generalului Franco au cucerit după lupte crâncene orașul Santauder. Victoria raportată este decizivă. Războiul civil din Spania este pe sfârșite.

Evreii sunt contra împărțirii Palestinei. Planul comisiei regale engleze va cădea baltă, nefiind părținit nici de evrei, nici de arabi.

Pavel apostolul lui Isus Cristos.

„Care temniță nu te-a avut legat? Care Biserică nu te are ritor? Damascul foarte se mândrește cu tine Pavele: că te-a văzut copleșit de lumină, Roma, care a primit sângele tău, și ea se laudă. Încă și Tarsul mai mult se bucură și cu dragoste cinstește scutecele tale! Petre, piatra credinței, Pavele lauda a toată lumea, dela Roma împreună venind, întăriți-ne pe noi“.

Așa cetim în Rânduiala sărbătorii sf. apostoli Petru și Pavel, cuvine se deci și nouă acuma în preajma aniversării a 1900 a convertirii sale, ca să ne ocupăm cu persoana acestui „apostol chemat, ales spre a vesti evanghelia lui Dumnezeu“.

El însuși declară, că evanghelia vestită de el, nu este după om, că nici el nu a primit-o, nici nu a învățat-o dela om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos.

Tot el ne mărturisește despre sine, că oarecând prigonea peste măsură biserica lui Dumnezeu, sporind întru jidovime mai mult, decât cei de o vârstă cu el, însă când bine a voit Dumnezeu să-l cheme prin darul său să propovăduiască evanghelia între neamuri, îndatăși nu s'a mai lipit de trup și de sânge, ci s'a dus în Arabia, ca să se pregătească pentru slujba de apostol.

Și iată cum ne descrie el felul său de apostolat:

„Slobod fiind de toți, tuturor

m'am făcut rob, ca pe mai mulți să dobândesc“.

„Făcutu-m'am Jidovilor ca un Jidov, ca pe Jidovii să-i dobândesc, celor de sub lege, ca un supus legii, — ne mai fiind eu sub lege, — ca pe cei de sub lege să-i dobândesc, celor în afară de lege, ca nu afară de lege, — ne fiind eu în afară de legea lui Cristos — ca să dobândesc pe ei, cei înafară de lege“.

„Făcutu-m'am celor neputincioși, ca un neputincios, ca pe cei neputincioși să-i dobândesc“.

„Tuturor toate m'am făcut, ca oricum pe vreunii să-i mântuiesc. Iar aceasta o fac pentru evanghelia, ca să mă fac părtaș ei“.

În acestea câteva propoziții este cuprinsă cvintesența apostolatului, anume acțiunea în vederea mântuirii deaproapelui, pentru că făcând aceasta ne vom mântui pe noi înșine, făcându-ne astfel și noi părtașii evangheliei lui Isus Hristos. Așa cânta deja și regele — profetul David, unde zice: „învăța voi pe cei fără de lege căile tale și cei necredincioși se vor întoarce la tine“.

Numai pocăiții interpetează aceste cuvinte în așa fel, că ori care smintit la cap, poate lua Sfânta Scriptură în mână și apoi după placul său a învăța pe semenii săi.

Papa Piu XI la 15 Mai 1931, prin enciclica sa, — cunoscută deja în toată lumea, — numită

după cuvintele cu carii începe: „Quadragesimo Anno“, chiamă, căci în biserica catolică numai îl poate chema la apostolat, în cadrele acțiunii catolice, pe toți cei de bună voință, la o pașnică luptă pentru cauza lui Hristos, fiind aceasta cauză mântuirea sufletelor noastre pentru o vecinicie fericită.

Chemarea noastră aceasta la apostolat seamănă mult cu chemarea lui Saul, când mergând spre Damasc înfocat de ură, cu gândul de a extirpa cu cohorta dînsului pe creștinii de acolo, fu oprit pe drum de Domnul cu cuvintele: „Saul, Saul pentru ce mă prigonești? ...întră în cetate și se va spune ție ce trebuie să faci“.

Orbit de strălucirea Domnului, dar invins de glasul celui care a zis despre sine că: „cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece“, a intrat, deja ca creștin și el cu inima în cetate e botezat de Anania, își recâștigă vederea și devine Pavel apostolul neamurilor.

Saul prigonitorul a fost chemat însuși de Isus, pe noi ne chiamă Biserica, locșitorul Domnului.

Creștinii de azi sunt întocmai prigoniți, ca și cum erau prigoniți în veacurile cele dintâi, iar dacă ne gândim la cele întâmplare în Rusia de aproape 20 de ani, în Mexico și mai curând în Spania roșie, grozăveniile săvârșite întrec chiar acelo din vremea lui Saul.

Oare indiferentismul nostru în ce diferă de pasivitatea dînsului, când păzea hainele celor

ce l'au ucis cu pietrii pe Protomartirul Ștefan", pentru că la mărturisit pe Hristos și a înșirat toate păcatele evreilor și ale părinților lor, săvârșite împotriva lui Dumnezeu și ale Prorocilor săi. Astfel a devenit și Saul complice ucigașilor.

Iar dacă credem, ce bine zice Sf. Augustin, că dacă mucenicul Ștefan nu s'ar fi rugat pentru ucigașii astfel: „Doamne nu le socoti lor păcatul acesta!” Biserica nu l'ar fi avut pe Pavel, trebuie să întrebăm: dar noi cum vom fi mântuiți?

Părintele Papa Piu XI, cap văzut al Bisericii lui Hristos, în vârsta sa de octogenar, văzând atâta martiriu, ne cheamă prin enciclicele sale la apostolat, atât de tari suntem noi la cerbicie noi pururea vom sta împotriva Spiritului Sfânt?

Oare pe noi toate nefericirile, grogăriile zilelor noastre cauzate numai cu pietrii dară cu bombe, cu gaze, cu petrol, cu tancuri nu ne vor trezi din indiferentismul nostru și nu'l vom urma pe Pavel devenit apostolul neamurilor din ucigașul de creștini Saul?

Oare nu suntem și noi la fel păcătoși, nu suntem și noi la fel chemați? Nu vedem și noi în jurul nostru asemenea cruzimi? La fel păzim doară și noi hainele —anutia—ucigașilor creștinilor și complicilor!

Oare să nu fie între Saul care a devenit Pavel și între noi alta deschilnire numai că Saul era dela fire nobil și hotărât, prea cult, îmbibat cu toate științele israelite și străine ale timpului, era filosof, retor și cărturar.

Iar ce suntem noi? Noi în special intelectualii și agricii?

Armele Francmasoneriei.

—Libertate, Egalitate, Fraternitate—

Mulți rămân uimiți când aud că deviza magică de „libertate, egalitate fraternitate” —difuzată cu mână largă de revoluția franceză în delirul sălbatic al mulțimilor agitate— a fost o înscenare a masonilor, cari au știut cânta cântecul zilei. Și mai imiți însă rămân unii când aud că această deviză nu este o invenție masonică. Aceste idei frumoase sunt opera creștinismului, care pentru prima dată a făcut ca omenii să fie liberi, egali înaintea lui Dumnezeu și să trăiască întocmai ca și frații. Sfântul Apostol Pavel a spus că „nu mai este elin, nici iudeu, nici serv... ci toți suntem una întru Isus Hristos, Domnul nostru”. Ba chiar cântecul îngerilor la nașterea lui Isus, suna atât de frumos: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace, între oameni bună învoire”. Iar Isus Hristos a dovedit „fraternitatea” Sa prin jertja sa pentru noi, precum însuși a spus: „Mai mare dragoste ca aceasta nimeni n'are: să-și pună viața pentru amicii săi”.

Cine a îmblânzit popoarele barbare? Cine a chemat

la lumină pe cei ce dormeau întru întunerecul ignoranței și al superstițiilor și în umbra morții păcatelor și orgiilor sălbatice? Cine a desființat sclavajul și a arătat lumii că robul și femeia (care era atât de disprețuită) sunt tot chipul și asemănarea lui Dumnezeu? Cine a rupt lanțurile robiei, cine a făcut ca cei mai mari să vadă în semenul lor mai sărac și mai de jos - un egal - un frate? Cine?? **Creștinismul.** Dar în limita posibilităților și în ordinea naturală.

Libertate în cadrul legilor naturale și a poruncilor Dumnezești; **Egalitate** în fața justiției și chiar și a bunurilor pământești, în conformitate cu contribuția intelectuală, morală și fizică a fiecărui individ la opera socială. **Fraternitate** în iubirea reciprocă a superiorilor și inferiorilor, bună înțelegere și ascultare. Iată ce a realizat Creștinismul pe acest glob plin de fărâdelegi.

De aceea, referindu-se la libertate, sfântul Augustin spunea: „Iubește pe Dumnezeu și fă ce-ți place; fiindcă însăși iubirea ti arată sufletului iubitor de Dumnezeu ca să nu facă nici un

lucru ce-i neplăcut lui Dumnezeu, ci să facă tot ce-i face plăcere". Iar Isus Hristos a spus că-i este frate tot cel ce face voia Lui.

Și apoi să ne mai explice „venerebili” francmasoni, dacă sunt sinceri, ce fel de „libertate” este în Rusia, unde teroarea roșii a făcut atâtea victime, pentru simplul motiv că cred în Dumnezeu? Ce fel de „egalitate” este aceea când atâția „tovarăși” zac în cea mai neagră mizerie, în timp ce „tovarășii” dela conducerea statului sovietic au averi colosale (cum a fost cazul lui Iagoda)? Ce fel de „fraternitatea” este aceea, când cei slabi sunt exterminați de către cei tari, cu selecționarea artificială și teoria „supra-omului”? Tot în numele „libertății, egalității și fraternității” sunt uciși preoții, sunt distruse și dărâmate bisericile, operele de artă și altele asemenea acestora?

Dar ca să vedeți într’adevăr că francmasonii interpretează în alt sens, decât cel creștinesc, principiile de mai sus redau (după cărțile „În fața primejdiei” de I. Căfuneanu și „Francmasoneria” de dl. C. Zasloji) însuși declarația Francmasoneriei (la instrucțiile date lui Garibaldi, când a fost ridicat

la gradul 33 de „Mare Inspector General”): „**Libertate**”, armă atotputernică, cu care noi am răsturnat lumea înseamnă: independența fără margini și restricții, sustrasă dela orice fel de autoritate; independența spiritului, care nu poate fi stânjenită prin nici o revelație, nu poate fi limitată prin nici o dogmă: independența voinții, care nu se supune la nici o putere care nu recunoaște nici Rege, nici Papă, nici Dumnezeu.

Prin ajutorul libertății (astfel interpretată) ca pârghie și prin pasiunile omenești ca punct de sprijin, noi vom răsturna pentru totdeauna pe Regi și pe Preoți, acești inamici neînduplecați ai neamului omenesc, mai funești pentru omenire ca tigrii pentru celelalte animale.

„**Egalitate**”, instrumentul atotputernic, cu care noi am transformat lumea, înseamnă: egalizarea proprietăților, căci drepturile omului la pământul comun ca cetățean al unei singure și aceleași lumi; ca copil al unei singure și aceleași mame, sunt mai vechi și mai sacre decât tot dreptul nescris și toate contractele și prin urmare aceste drepturi trebuie restabilite, pe când contractele trebuie rupte și dreptul nescris desființat”.

„**Fraternitate**” făgăduința atotputernică cu care noi am stabilit puterea noastră, înseamnă: a) Frăția în Francmasonerie pentru a constitui un **Stat în stat**, cu mijloace și funcțiuni independente de Stat și necunoscute Statului, b) frăția în Francmasonerie, pentru a constitui un **Stat deasupra statului**, cu o unitate cosmopolitism, cu o universalitate care fac ca Francmasoneria să fie superioară statului și să-l conducă.

c) frăția în Franc-Masonerie, pentru a constitui un **Stat în contra Statului**, atâta vreme cât vor exista armate permanente, instrumente de apăsare, principii de parazitism, piedecă a oricărei înfrățiri.

„Prin ajutorul **Fraternității**, ca purghie și prin urile omenești ca punct de sprijin, noi vom face să piară pentru totdeauna parazitismul și represiunea armată, această ciumă nepotolită, această groază sălbatică a neamului omenesc”. (Este de mirare cum comunismul care a predicat aceste idei, nu se poate lipsi de armată, ba din contra: niciodată Rusia n’a avut mai mulți polițiști, soldați și agenți de siguranță ca azi în „raiul bolșevic” al tuturor libertăților cari nu există).

Iată deci că frumoasele cuvinte de „libertate, egalitate, fraternitate“ nu pot fi armele Francmasoneriei. Dacă totuși s'a folosit de ele, rezultatul s'a văzut și se vede. Ele au servit numai de paravan, sau mai bine zis de mânuși. Adevărata armă a Francmasoneriei este: **Minciuna**. „Totul prin minciună și duplicitate, căci pentru Masonerie minciuna de-

vine virtute dacă este utilă (spunea masonul filosof Diderot)“, așa precum și Tal mudul jidovesc spune că „este iertat a minți pentru pace“ căci și „Dumnezeu a mințit (!) ca să facă pace între Avram și Sara“.

Ah! Cum nu vii tu, Tepeș, Doamne!...

(Va urma)

Ion Pușcașiu

„Moșul“ din nou a fost văzut.

Intre credincioșii ortodocși e mare vâlvă de un timp încoace. Trecând repede febra Maglavitului, „Moșul“ nu lasă, ca credința reinviată prin sfântul Lupu Petrache să lăncezască din nou. Așa se vede, că bunii ortodocși nu se îndestulesc cu predica preoților lor, nici Sta. Liturghie nu le mai ajunge, ca să se sfințească, au nevoie de stimulente mai puternice, au nevoie de mirajul „minunilor“ săvârșite de „sfinți“ chiar în fața lor. De aceea este de lipsă, ca să apară câte un moș când la Maglavit, când la Gura-Vulcânii și mai știi de acum care comună, care om sau femeie va fi învrednicit de a asculta șoaptele moșului tainic.

Iată cum femeia Maria Oprea nevasta lui C. Vlăd din Gura Vulcânii din ținutul Dâmboviței a avut fericirea de a deveni cea mai nouă profeteasă, chemată de „moș“ să facă concurență preoților pravoslavnicii ai Bisericii dreptcredincioase:

Ducându-mă la locul numit „Cot“ la sapă, m-am pomenit în fața mea cu un „Moș“ cu barba mare și albă și cu o sfântă icoană pe piept, îmbrăcat în haine albe strălucitoare și mi-a zis: „Ce faci femeie?“ Eu i-am răspuns: „Ce să fac Tată ceresc, sap dar este prea tare, că nu vrea Dumnezeu să ne dea ploae“. „Sfântul“ mi-a răspuns: „Cum să mai dea Dumnezeu ploae, femeie, când pământul și apele sunt spurcate și mai mult din partea femeiască“. „Sfântul“ mi-a spus că dă Dumnezeu ploaie, dar mai târziu și mai mult pentru vite dă. „Du-te femeie în sat—mi-a spus—și spune la lume“. Eu i-am răspuns: Mă duc Tată ceresc, dar pe mine nu mă crede lumea. Mergi și spune „Tu la lume“, iar „sfântul“ mi-a spus că nu poate să meargă să se apropie de pământ că tare e spurcat pământul. Am întrebat pe „sfântul“ pe unde

a venit, pe gârlă? Mi-a răspuns că n'a venit pe gârlă că apa e spurcată. „Eu viu, a spus „Moșul“ pe câte o vale adâncă și păduri depărtate unde e pământul mai curat“.

A doua „Arătare Sfântă“.

La câteva zile, „Moșul“ s'a arătat din nou aceleiași femei, în acelaș loc.

— „Ce faci femeie?“ a întrebat „Moșul“.

— „Pun niște pânze la fasole, Tată ceresc“, i-am răspuns.

— Ai fost în sat femeie?“

— „Am fost și-am spus, dar mulți nu m'au crezut“. Atunci „sfântul“ mi-a spus: „Femeie, să nu mai spui ce ți-am spus Luni! Mai du-te odată la sat și spune să se roage și cei credincioși și cei necredincioși, că Dumnezeu va ierta păcatele la toți“.

A treia „Arătare Sfântă“

Vineri, la o săptămână după a II-a „arătare“, „Moșul“ s'a arătat din nou și pentru ultima oară. Iată spovedania femeii: „Ducându-mă la „Cot“ s'aprinde lumânări, m-am pomenit în fața mea cu un „Moș“ ce sta cu picioarele întrun noraș alb lucitor, mai sus de pământ. Era îmbrăcat ca și la celelalte arătări.

Mi-a zis: „Ai venit, Mario?“

— „Da, am venit, Doamne!“ Am căzut în genunchi, în fața sfântului și-am întrebat: „Cine ești, Doamne? Vreau să știu și eu să spun la lume că lumea nu mă crede pe mine“, iar „sfântul“ mi-a răspuns că e Sf. Ilie, trimis de Dumnezeu. Și mi-a spus „sfântul“: „Marie, du-te și spune la preot și la pri-

mărie și la lume să facă o slujbă mare aci și la biserică, să faceți o cruce și-o fântână aici pe loc". Și mi-a mai deschis „sfântul” o carte și mi-a arătat pe cei cari și-au schimbat religia și pe cei care-și țin credința. Primii erau în întuneric, ceilalți erau băgați într'o lumină frumoasă.

Acestea sunt declarațiile femeii căreia i s'a arătat „Moșul”. Vorbe simple, dar totuși mișcătoare.

Iată cum vin „Moșii” nu pe gârle, ci pe văi adânci neumblate de picioare omenești. Se vede, că ei știu că drumurile și așa sunt impracticabile, de ce să nu-și ia dară atitudine de turiști, căutând valea cea mai adâncă și pădurea cea mai dească?

Fiind trecuți peste școlă Maglavitului, vâlva din jurul apariției din Gura Vulcânii nu

ne mai miră. Ce face să ne mirăm este faptul, că având atâtea locuri sfinte, ca Maglavitul și Gura-Vulcânii, de ce să înființeze chiar în Sighet episcopie ortodoxă, unde „Moșul” încă n'a umblat și credem, că nici nu va umbla! N'ar fi mai corect, ca să se înființeze episcopii în Maglavit și la Gura-Vulcânii, unde cu concursul lui Petrache Lupu și al Mariei Oprea s'ar putea face mult?... S'au — așa gândim noi — n'ar fi bine, ce înființându-se episcopii în locuri potrivite, să se oprească odată curentul maglavitean, care dacă nu i se va pune stavilă, va avea un rezultat dezastruos ?!

Pentru comitet răspunde : Titu Berinde

Tipografia și Librăria Asociațiunii ptu Cultura Poporului Român din Maramureș

Hârtie și călimară
Toc, creion orice cerneală
Penițe, toc automat
Hârtie de pachetai
Tampoane și sugător
Hârtie în trei color.
Burete ce șterge bine
Și caiete cu foi fine
Creion Hardmut Kohinor
Tușuri în multe color
Cărți frumoase de lectură
Copcii, ace, gumă bună
Chipuri sfinte și rozare
Tipărituri parohiale.
Toate se găsesc aici
Veniți dar voi, mari și mici.

Calendar săptămânal.

29 Aug. — 4 Sept. 1937.

29. Dumineca X. d. Rusalii și
Tăierea cap. sf. Ioan
ap. I. cor. 4, 9 și Fapt. 13, 25.
Evg. Mat. 17, 14 și Marcu 6, 14.
30. Luni Patr. Alexandru † 340
31. Marți on. Brâu al P. M.
1. Mercuri C. Simion Stilp
2. Joi M. Mamant
3. Vineri M. Autim
4. Sâmbătă M. Vasila

Despre bucuria unui cuget curat.
Lauda omului bun este mărturia pe care i-o dă cugetul curat.
Păstrează-ți cugetul curat și vei fi totdeauna vesel.
Cugetul curat poate îndura foarte multe și e foarte vesel chiar când se află în necazuri.
Cugetul pătat e totdeauna timid și neliniștit.
Dormi cu plăcere, dacă nu te mustră conștiința.
Nu te bucura decât când ai făcut un bine.
Cei răi nu simt niciodată o bucurie adevărată și nici nu sunt stăpâniți de pacea lăuntrică: „căci nu există pace pentru cei nelegiuți”, zice Domnul. (Is. 48, 22; 57, 21).

„Imitațiunea lui Cristos”. Toma de Kempis.